

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 785/2015
15.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Ј., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Ј., адвоката Ж.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 54/2011 од 27.03.2015. године, Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 166/2015 од 03.07.2015. године и правноснажног решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 166/2015 од 06.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Ј., адвоката Ж.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 54/2011 од 27.03.2015. године, Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 166/2015 од 03.07.2015. године и **ОДБАЦУЈЕ** се против правноснажног решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 166/2015 од 06.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 54/2011 од 27.03.2015. године, окривљени А.Ј. оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, па му је, након што су му утврђене појединачне казне затвора и то: за кривично дело из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ у трајању од три месеца, а за кривично дело из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ у трајању од шест месеци и изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом на основу одредбе члана 87.

став 1. КЗ одбијен је као неоснован захтев јавног тужиоца да се окривљеном изрекне мера безбедности одузимања предмета – гасног пиштоља марке "...". Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем, док је оштећени М.К. упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 166/2015 од 03.07.2015. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног А.Ј. и пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 54/2011 од 27.03.2015. године је потврђена.

Правноснажним решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 166/2015 од 06.07.2015. године, одбачена је као неблаговремена жалба браниоца окривљеног А.Ј., адвоката Ж.Г. изјављена против пресуде Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији К 54/11 од 27.03.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда и решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.Ј., адвокат Ж.Г., због повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане правноснажне пресуде и решење преиначи тако што ће према окривљеном одбити оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама и решењем против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Ј., адвоката Ж.Г. је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву указује да је у односу на кривична дела за која је окривљени оглашен кривим у време доношења другостепене пресуде наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења из чега произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 138. став 2. КЗ ("Службени гласник РС" 85/2005 од 06.10.2005. године који се примењивао од 01.01.2006. године и који је важио у време извршења дела) прописано је да ће се затвором од три месеца до три године

казнити онај ко дело из става 1. овог члана учини према више лица или ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице.

Одредбом члана 122. став 2. КЗ ("Службени гласник РС" 85/2005 од 06.10.2005. године који се примењивао од 01.01.2006. године и који је важио у време извршења дела) прописано је да ће се затвором до три године казнити онај ко другог лако телесно повреди ако је таква повреда нанесена оружјем, опасним оруђем или другим средством подобним да тело тешко повреди или здравље тешко наруши.

Одредбом члана 16. став 1. КЗ ("Службени гласник РС" 85/2005 од 06.10.2005. године који се примењивао од 01.01.2006. године и који је важио у време извршења дела) прописано је, између осталог, да је кривично дело извршено у време када је извршилац радио без обзира кад је последица наступила.

Одредба члана 103. тачка 6. КЗ ("Службени гласник РС" 85/2005 од 06.10.2005. године који се примењивао од 01.01.2006. године и који је важио у време извршења дела) прописано је да ако у овом законнику није друкчије одређено кривично гоњење не може се предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године.

Одредбом члана 104. став 1. КЗ ("Службени гласник РС" 85/2005 од 06.10.2005. године који се примењивао од 01.01.2006. године и који је важио у време извршења дела) прописано је, између осталог, да застарелост кривичног гоњења почиње од дана када је кривично дело извршено, док је ставом 6. наведеног члана прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Следствено цитираним законским одредбама, а имајући у виду да је окривљеном диспозитивом оптужног акта јавног тужиоца стављено на терет да је предметна кривична дела починио дана 05.07.2009. године, то, по оцени Врховног касационог суда у моменту доношења другостепене пресуде дана 03.07.2015. године није наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, већ би иста, у процесној ситуацији да кривични поступак није окончан доношењем правноснажне пресуде наступила дана 05.07.2015. године.

Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца истицањем да је суд у уводном делу пресуде навео да се поступак води по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Старој Пазови Кт 320/09 – Инђија од 14.01.2011. године, док је у ставу првом образложења пресуде навео да је оптужни предлог поднео Основни јавни тужилац у Сремској Митровици дана 19.01.2011. године под бројем Кт 320/09 – Инђија из чега произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, Законом о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" 101/2013 који се примењује од 01. јануара 2014. године) и то чланом 9. тачка 52. прописано је да се оснива јавно тужилаштво у Старој Пазови за подручје Основног суда у Старој Пазови.

Одредбом члана 3. тачка 58. наведеног закона прописано је да се оснива Основни суд у Старој Пазови на територију општина Инђија и Стара Пазова са судском јединицом у Инђији.

Одредбом члана 13. став 2. означеног закона прописано је да предмете у којима до дана почетка примене овог закона није донета одлука од судова, јавних тужилаштава основаних Законом о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" 116/08) преузимају месно надлежни судови и јавна тужилаштва основани овим законом.

Следствено цитираним законским одредбама правилно је Основно јавно тужилаштво у Старој Пазови као месно надлежно тужилаштво које поступа пред Основним судом у Старој Пазови за територију општина Инђија и Стара Пазова са судском јединицом у Инђији преузело предмет Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици Кт 320/09 будући да до дана почетка примене Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" 116/08) у овом предмету није донета одлука од стране суда по поднетом оптужном предлогу и следствено изнетом суд није повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да су наведене правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче да је првостепеном пресудом оптужба прекорачена наводима да је суд у чињенични опис извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ унео речи "сад ћу вас убити" које тужилац није навео у диспозитиву поднетог оптужног предлога из чега произилази да наведене правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Наиме, Врховни касациони суд налази да нижестепени суд тиме што у чињенични опис кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ датом у изреци правноснажне пресуде унело израз "сад ћу вас убити"! испред навода; "претњом да ће напасти на њихове животе тако што им је рекао," није повредио објективни идентитет између оптужбе и пресуде, а насупрот наводима захтева браниоца окривљеног.

Ово стога што према законском опису бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. КЗ ("Службени гласник РС" 85/2005 од 06.10.2005.

године који се примењивао од 01.01.2006. године) угрожавање сигурности неког лица претњом да ће се напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица представља законско обележје како основног облика кривичног дела у питању тако и квалификованог облика предметног кривичног дела из става 2. КЗ ("Службени гласник РС" 85/2005 од 06.10.2005. године који се примењивао од 01.01.2006. године).

С тим у вези, Врховни касациони суд налази да из чињеница и околности наведених у правноснажној пресуди, а утврђених на главном претресу, а наиме да је окривљени критичном приликом оштећенима упутио речи: "сад ћу вас убити!" које је суд унео у изреку пресуде није довело до прекорачења оптужбе, имајући у виду да је тако прецизиран чињенични опис кривичног дела из изреке пресуде у погледу начина на који је окривљени предузео радњу извршења предметног кривичног дела која се огледа у угрожавању сигурности неког лица претњом да ће се напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица остао у границама чињеничног основа оптужног предлога, то јест у границама чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ.

Стога се, по оцени Врховног касационог суда, неосновано захтевом за заштиту законитости указује да су нижестепени судови учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног којим се побија правноснажно решење Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 166/2015 од 06.07.2015. године истицањем да је суд извео погрешан закључак да је изјављена жалба браниоца неблагоприятна, као недозвољен одбацио, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 482. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука или одлука у поступку који су претходили њеном доношењу.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреде овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП), учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Сходно изнетом, овом законском одредбом прописана су три услова (и то: таксативно наведене повреде закона, рок од 30 дана од дана достављања правноснажне одлуке окривљеном и околност да је исти против те одлуке

користио редовни правни лек), која морају бити кумулативно испуњена како би захтев за заштиту законитости окривљеног, поднет преко браниоца против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, био дозвољен.

По налажењу Врховног касационог суда, из ове законске одредбе произилази да окривљени, преко свог браниоца не може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке или поступка који је претходио њеном доношењу не само уколико против исте није користио редовни правни лек – жалбу, већ и у процесној ситуацији када против исте није дозвољено изјављивање редовног правног лека – жалбе.

Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда, није испуњен један од услова кумулативно прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажног решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 166/2015 од 06.07.2015. године против кога није дозвољено изјављивање жалбе а сходно одредби члана 465. став 4. у вези члана 456. став 1. ЗКП.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.